

ligget og kæmpet i Dødvande og biet paa en gunstig Vind for sin Eventyrsejlsads gennem Livet, saa rejste der sig i det hele nu en Storm af Begivenheder omkring ham, der bar ham ud paa det aabne Hav.

*

*

*

Allerede for noget siden var han naaet saa vidt med Arbejdet paa sit Projekt, at han havde ment igen at turde forelægge en Autoritet det til Bedømmelse. Han havde dennegang henvendt sig til Formanden for Ingeniørforeningen, en pensioneret Ingeniørroberst, hvem han oftere havde hørt omtale som en fordomsfri Mand og en indsigtfuld Tekniker, der sad inde med betydelig Indflydelse og blandt andet var Hovedredaktør af Foreningens meget ansete Maanedsskrift. Per havde sendt ham sine Oversigtsplaner tilligemed et Brev, undertegnet „P. Sidenius, Ingeniør“, hvori han havde givet en sammentrængt Fremstilling af sine forskellige Ideer og frimodig udtalt Haabet om, at Obersten vilde erkende de fremsatte Tankers Betydning og anbefale dem til Offentliggørelse i Maanedsskriftet.

I et Par Uger havde han gaaet og ventet paa Svar, og han havde tilsidst opgivet Haabet om overhovedet at faa noget. Men nu var det, at der kom Brev fra Obersten, der skrev, at han „med særdeles Interesse“ havde gjort sig bekendt med hans Udkast, og bad ham om ved Lejlighed at se ind til ham i hans Kontortid og medbringe de Detaljplaner, han havde omtalt, for at de kunde forhandle nærmere om Sagen.

Straks da Per havde fløjet Skrivelsen igennem, bankede han med Bagen af sin Haand op paa